

Papa – nastavljaajući ciklus kateheza koji se održava tijekom cijele Jubilarne godine, pod nazivom “Isus Krist, naša nada” – usredotočuje svoju meditaciju na temu “Uskrsli, živi izvor ljudske nade”

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Do sada, u katehezama Jubilarne godine, ponovno smo prošli kroz Isusov život prateći Evanđelja – od rođenja do smrti i uskrsnuća. Time je naše hodočašće nade pronašlo svoj čvrsti temelj, svoj sigurni put. Sada, u posljednjem dijelu puta, dopustit ćemo da otajstvo Krista, koje svoj vrhunac ima u uskrsnuću, oslobodi svoje svjetlo spasenja u dodiru sa stvarnošću današnjeg čovjeka i povijesti, sa svim njezinim pitanjima i izazovima.

Naš život obilježen je bezbrojnim događajima, punim nijansi i različitih iskustava. Ponekad se osjećamo radosno, ponekad tužno, nekad ispunjeno, a nekad pod stresom, nagrađeno, demotivirano. Živimo užurbano, usredotočeni na postizanje ciljeva, dosežemo visoke i prestižne uspjehe. S druge strane, ostajemo u neizvjesnosti, nesigurni, čekajući uspjehe i priznanja koja kasne ili nikada ne dolaze. Ukratko, nalazimo se u paradoksalnoj situaciji: želimo biti sretni, a ipak je vrlo teško to postići trajno i bez sjena. Suočavamo se s vlastitim ograničenjima, a istovremeno osjećamo neugasivu potrebu da ih nadvladamo. Duboko u sebi osjećamo da nam uvijek nešto nedostaje.

Istina je da nismo stvoreni za nedostatak, nego za puninu, za radost života – i to u izobilju, kako kaže Isus u Evanđelju po Ivanu (usp. Iv 10,10). Ova duboka čežnja našeg srca može pronaći svoj konačni odgovor ne u ulogama, moći ili posjedovanju, nego u sigurnosti da postoji Netko tko jamči taj temeljni poriv naše ljudskosti; u svijesti da ta čežnja ne će biti iznevjerena niti uzaludna. Ta sigurnost je nada. To ne znači biti optimist: optimizam nas često razočara, dok nada obećava i ispunjava.

Braćo i sestre, uskrsli Isus jamstvo je tog ispunjenja! On je izvor koji utažuje našu žeđ, onu beskrajnu žeđ za puninom koju Duh Sveti ulijeva u naše srce. Kristovo uskrsnuće nije samo povijesni događaj, već događaj koji je iznutra preobrazio ljudsku povijest.

Zamislimo izvor vode. Koje su njegove osobine? Gasi žeđ i osvježava stvorenja, natapa zemlju i biljke, čini plodnim i živim ono što bi inače ostalo suho. Pruža okrepju umornom putniku, daruje mu radost svježine. Izvor se doživljava kao besplatan dar prirodi, stvorenjima, ljudima. Bez vode nema života.

Uskrsli je živi izvor koji ne presušuje i ne mijenja se. Ostaje uvijek čist i spreman za svakoga tko je žedan. Što više kušamo Božje otajstvo, to nas više privlači, a nikada nismo potpuno zasićeni. Sveti Augustin, u desetoj knjizi Ispovijesti, izražava upravo tu neugasivu čežnju našeg srca u poznatom Himnu ljepoti:

“Izlio si svoj miris, udahnuo sam ga i sada čeznem za Tobom; okusio sam Te i sada gladujem i žeđam za Tobom; dotaknuo si me, i gorim od želje za Tvojim mirom” (X, 27, 38).

Isus nam je svojim uskrsnućem zajamčio trajni izvor života: On je Živi (usp. Otk 1,18), ljubitelj života, pobjednik nad svakom smrću. Zato nam može pružiti okrepju na zemaljskom putu i zajamčiti savršeni mir u vječnosti. Samo Isus, koji je umro i uskrsnuo, odgovara na najdublja pitanja našeg srca: postoji li zaista cilj za nas? Ima li smisla naš život? A patnja tolikih nevinih – kako će ona biti otkupljena?

Uskrsli Isus ne daje odgovor “odozgo”, nego postaje naš Suputnik na tom često teškom, bolnom i tajanstvenom putovanju. Samo On može napuniti našu praznu posudu kad žeđ postane nepodnošljiva.

On je i cilj našeg putovanja. Bez Njegove ljubavi, životno putovanje postaje lutanje bez cilja, tragična pogreška s promašenim odredištem. Mi smo krhka stvorenja. Pogreška je dio naše ljudskosti, rana grijeha koja nas obara, obeshrabruje, vodi u očaj. Uskrsnuti znači ponovno ustati i stati na noge. Uskrsli jamči dolazak, vodi nas kući, gdje smo očekivani, voljeni, spašeni. Putovati s Njim znači iskusiti da smo, unatoč svemu, nošeni, napojeni i ohrabreni u kušnjama i naporima koje, poput teških kamenova, prijetu zaustaviti ili skrenuti našu životnu priču.

Predragi, iz Kristova uskrsnuća izvire nada koja nam omogućuje da, unatoč životnim naporima, okusimo duboki i radosni mir – onaj mir koji nam samo On može darovati na kraju, bez kraja.